

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Β'. (ΑΘΗΝΗΣ, 30 Νοεμβρίου 1859) ΑΡΙΘ. 2.

ΣΠΟΥΔΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΟΝΤΟΥΜΑ.

Εἰς τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ὃ Στρατιωτικὸς Παρατηρητής, πραγματεύεται ὁ συνταγματάρχης κύριος Ἄζε-μάρ περὶ τοῦ συστήματος τοῦ νεωτέρου πολέμου· πραγματεία λίαν ἐπωφελὴς διὰ πάντα στρατιωτικόν. Ἐκ ταύτης μεταφέρο-μεν εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν τὸ περὶ τῆς σπουδῆς τῆς τέχνης τοῦ πολέμου, ἵνα ἴδῃ ὁ στρατιωτικὸς Ἑλληνικὸς κόσμος, πῶς οἱ τόσον παρ' ὅλου τοῦ κόσμου θαυμαζόμενοι ἐπὶ παιδείᾳ ἀξιωματικοὶ Γάλλοι κρίνουσι περὶ ἑαυτῶν, καὶ τότε ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ θέλει γνωρίσει ποῦ εὐρισκόμεθα. Ἴδου τί λέγει.

«Δὲν ἐνησχολήθησαν ἀρκεύοντες, μᾶς γράφουσιν ἐκ Παρισίων, εἰς τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου πραγματεύεσθε, καὶ εἶναι λυ-πηρὸν διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις, καθ' ἃς εὐρισκόμεθα (18 Μαΐου 1859), ὅτε φόβος μήπως εὐρίσκονται ὀλίγοι στρατηγη-ματικοὶ καὶ τακτικοὶ εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ μεραρχίας μας, μάλιστα μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν. Διὰ τί;— Διότι δὲν ἀναγι-νώσκουσι καὶ δὲν σπουδάζουσιν, ὡς δεῖ, εἰς τὸν ἀνδρείον στρατὸν μας. Γνωρίζομεν μέγαν ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν ἀγνοούντων μάλι-στα τὸν τίτλον τῶν συγγραμμάτων, ἃν τινῶν τὴν ἀνάγνωσιν ὁ Μέγας Ναπολεὼν διέταξε πρὸς μὀρφώσιν καλῶν στρατηγῶν.»

Σπεύδομεν ν' ἀπαντήσωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν οὔτε τὸν σκοπὸν

οὔτε τὴν ἀπαίτησιν νὰ πραγματοποιῶμεν καὶ νὰ συζητήσωμεν ζητήματα τῆς στρατηγικῆς ἢ τῆς ὑψηλῆς τακτικῆς, ὡς ἠδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ἐκ τοῦ τίτλου τοῦ συγγραμμάτου τούτου καὶ ἐκ τῶν ὀλίγων λέξεων τὰς ὁποίας ἐρχόμεθα νὰ φέρωμεν εἰς τὴν σημείωσιν. Δὲν ἔχομεν ἄλλον σκοπὸν, εἶπομεν ἤδη, εἰμὴ νὰ ἐπιτηρῶμεν καὶ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ στρατιωτικοῦ κόσμου εἰς τὰς ἀλλαγὰς, αἵτινες δύνανται νὰ ὦσιν ὠφέλιμοι καὶ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν νεωτέραν τακτικὴν.

Ἴσως ἀφίσταται ἡμῶν νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν τοῦ πολέμου, ὁ Μοντένιος, τὸν ὁποῖον ἀγαπῶμεν νὰ συμβουλευόμεθα ἔθεσεν ἡμᾶς εἰς φόβου θέσιν, καθ' ὅσον λέγει·

«Καλῶς ποιεῖ νὰ μανθάνῃ τις τὴν θεωρίαν ἀπὸ τοὺς γινώσκον-
» τας τὴν πράξιν.

«Αἱ μόναι καλάι ἱστορίαι εἰσὶν, αἵτινες ἐγράφησαν ἀπὸ τοὺς
» ἰδίου ἐκείνους, οἵτινες ἐκυβέρνησαν τὰς ὑποθέσεις, ἢ ἔλαβον
» μέρος εἰς τὸ νὰ τὰς διευθύνωσιν ἢ τοῦλάχιστον ἔσχον τὴν τύ-
» χην νὰ διευθύνωσιν ἄλλας τοῦ αὐτοῦ εἶδους.»

Ἐν τούτοις, καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐπὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν
ἀξιωματικῶν ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν, νομίζομεν ὅτι δὲν ἐξερχό-
μεθα τοῦ κύκλου ἡμῶν, συγχωροῦντες ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ προκειμέ-
νου νὰ γνωματεύσωμεν.

Ἐάν, τῷ ὄντι, ἐν πολέμῳ ἀνήκει εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ν' ἀνα-
πτύξῃ τὰ προτερήματά του, νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἥς ἐκτήσατο
ἐκπαίδευσως, καὶ πραγματοποιήσῃ τὰς ἀρχὰς ταύτας, ἐν εἰρήνῃ
ὀφείλει νὰ καταγίνεται πῶς πάντα ταῦτα ἀποκτήσῃ.— Ἄς ὠφε-
λῆται λοιπὸν τῶν περιστάσεων, ἀσχολούμενος εἰς τὸ νὰ μάθῃ τὸν
ἀληθῆ σκοπὸν τοῦ ἐπαγγέλματός του, ἵνα ἐξέλθῃ τοῦ περιω-
ρισμένου ὁρίζοντος, τῶν μικρῶν λεπτομερειῶν, αἵτινες περιορίζουσι
τὴν φαντασίαν καὶ τὰς ιδέας, καὶ οὐδαμῶς νὰ συγκεντρώνῃ ἐπι-
στήμην τόσον ἐκτεταμένην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μικρολογιῶν
τῶν γυμνασίων ἐκτελουμένων ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως, καὶ
τῆς καθημερινῆς ὑπηρεσίας· ὄντων μὲν τούτων ἀντικειμένων
ἀπαραιτήτων, ἐφ' ὧν ὅμως ὡς τὸ πολὺ τὰ περιορισμένα πνεύμα-

τα σταματοῦν, νομίζοντα ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε πλεώτερον νὰ
μάθωσιν.

Πᾶς ἀξιωματικὸς, πᾶς στρατιωτικὸς, ὅσον καὶ ἂν ᾖ ὀλίγον
ἐκπεαιδευμένος, αἰσθάνεται πόσον ἡ πρακτικὴ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ
εδάφους εἶναι ἀτελής, πόσον εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ δώσῃ
τὰς γνώσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κινήσεων
καὶ τῶν ἐλιγμῶν εἰς τὰς διαφόρους ἐνεργείας τοῦ πολέμου.

Εἶναι πλάνη νὰ πιστεύωμεν ὅτι δύνανται νὰ μάθῃ τις τοῦ
πολέμου τὴν τέχνην διὰ τῆς ἔξεως καὶ τῆς πείρας, ἅτινα ἐκτῆ-
σατο εἰς μίαν ἐκστρατείαν χωρὶς ἄλλης σπουδῆς· χρεῖα πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀρχῶν καὶ μεθόδου.

«Τὰ ἀντικείμενα ἐν πολέμῳ παρουσιάζονται ὑπὸ πολλὰς
μορφάς, οὕτω διαφόρους καὶ ἀνομοίους ἐκ τῆς φύσεως τῶν
τόπων καὶ τῶν περιστάσεων, ὥστε, χωρὶς καμμίαν θεωρίαν, εἶναι
σχεδὸν ἀδύνατον νὰ ἐξαγάγωμεν καρπὸν τινα ἐξ οἰκείας πεί-
ρας, ὅστις νὰ μὴ φανῇ τότε εἰμὴ ἀποτέλεσμα τῆς τύχης, ἢ
τῆς ἐμπειρίας.

«Ὅταν ἐν εἰρήνῃ ὁ ἀξιωματικὸς, ὅστις ἀγαπᾷ τὸ ἐπάγ-
γελμά του σπουδᾶσθαι καὶ σχηματίσθαι σειρὰν ἀρχῶν, θέλει τότε
ἰδῆ ἐν καιρῷ πολέμου ν' ἀναπτυχθῶσι σχεδὸν αὐταὶ καθ' ἐ-
αυταὶ, θὰ τῷ δεῖξωσι καθαρῶς τὴν σχέσιν τῶν συμβεβηκό-
των μὲ τὰς αἰτίας των, ὅτι ἔσται εἰς κατάστασιν νὰ ἐφαρ-
μῶσθαι τοὺς κανόνας εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις· αἵτινες ἤθε-
λον τοῦ παρουσιασθῆ κατὰ πρότερον.

«Ὅτ' αἰσθανθῇ τότε πόσον ἡ ἀνδρεία, ἡ γενναϊότης, ἡ με-
γαλόνοια καὶ ἡ ὀξυδέρκεια ἤθελον εἶσθαι ἀνωφελῆ καὶ συ-
χνάκις ἀλυσιτελῆ εἰς τὸν στρατιωτικὸν ἐκείνον ὅστις δὲν ἤ-
θελε κάμει καμμίαν σπουδὴν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Ὅσον
ἀρχηγὸς ἀμαθὴς ἔχει ἀνδρείαν καὶ καρτεροψυχίαν, τόσον ἐκ-
τεθειμένος καὶ ὑποκείμενος ἔστιν εἰς ἀμαρτήματα.

«Ὅτ' πεισθῇ, τέλος, ὅτι ἀνευδότης ἡ θεωρία εἰς τὸν πό-
λεμον δύνανται μᾶλλον νὰ ὑπερέχῃ τῆς πείρας ἢ ἡ πείρα τῆς
θεωρίας».

Ἄλλὰ πῶς ν' ἀποκτήσῃ τις τὴν θεωρίαν ταύτην; πῶθεν

ν' ἀντλήσῃ ἐκπαίδευσιν τῆς ὁποίας οἱ κανόνες καὶ τὰ ἀξιώμα-
τα εἰσὶ τοσοῦτον ἀπροσδιόριστα καὶ ἥμιστα βέβαια; — "Ὡς
μὴν ἀπελπίζόμεθα. — Πολλοὶ συγγραφεῖς ἀρχαῖοι καὶ νεώ-
τεροι, οἵτινες ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην μιᾶς θεωρίας ἀπῆκαν
ἡμῖν ἐξαιρετὰ συγγράμματα ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέ-
χνης τοῦ πολέμου. Ὁ θέλων ἀξιωματικὸς νὰ ἐκπαιδευθῆ πρό-
πει ν' ἀναγνώσῃ τοὺς συγγραφεῖς τούτους, νὰ τοὺς μελετήσῃ
μετὰ μεγίστης καὶ ἰσχυρᾶς προσοχῆς. — Εἶναι ἀληθὲς ὅτι
αἱ ἀρχαὶ ὑπάρχουσι χωρὶς τάξιν, χωρὶς συνέθειαν, συγκεχυ-
μέναι φύρδην μίγδην, αἱ μὲν πρὸς τὰς δὲ, δισκορπισμέναι
πολλαχοῦ τῶν συγγραμμάτων των. Ὅλοι δὲν συμφωνοῦσιν εἰς
τὰ πολλὰ, πλείστοι φαίνονται ὄντες αἰσθημάτων ἀντιθέτων,
ἀλλὰ μὲ πνεῦμα μεθοδικὸν καὶ εὐθὲς ἐπιτυχάνουσι εὐκόλως
νὰ φέρωσιν εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν ἐξ αὐτῶν τῶν ὅλων ἀντιθέ-
των ἰδεῶν.

Ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὸ πνεῦμα εὐρίσκει φορτικόν, λέ-
γει ὁ συγγραφεὺς τῆς Στρατηγικῆς (Generalia), πᾶν τὸ ἐπα-
σχολοῦν αὐτὸ ἰσχυρῶς, πᾶν τὸ παρουσιάζομενον εἰς αὐτὸ
ἀντικείμενον σκέψεως καὶ ἐργασίας, ἀλλὰ πάραυτα αἱ βαθεῖαι
σκέψεις, αἱ σπουδαῖαι καὶ ἀφηρημέναι ἰδέαι, πᾶν τὸ ὁποῖον
ἐφάνη κατ' ἀρχὰς τόσον δυσχερὲς, τόσον σκληρὸν, τόσον δυ-
σάρεστον, ἐλκύει, προσκολλᾷ, θέλγει καὶ καθίσταται ἡ πηγὴ
τῶν καθαροτέρων εὐχαριστήσεων καὶ τῶν πραγματικῶν ἡδονῶν.

Μ' ὅλα ταῦτ' ἂς προσέξῃ πολὺ ὁ ἀξιωματικὸς ἀπὸ τοῦ νὰ
ἐμμένῃ εἰς τὰς ἐπιτολαιούς σπουδὰς, αἵτινες τὸν ἀναγκάζουσι
νὰ πιστεύσῃ ὅτι γνωρίζει ὅ,τι πραγματικῶς ἀγνοεῖ, τὸ ὁποῖον,
ὡς εὐλόγως εἶπεν εἰς συγγραφεὺς, εἶναι εἰς βαθμὸς κατώτερος
τῆς ἀμαθείας. — Τίποτε χεῖριστον τῶν ἡμιμαθῶν.

Εἰς τὸν τελευταῖον αἰῶνα, οἱ καταγινομένοι στρατιωτικοὶ
διηρέθησαν, ὡς οἱ φιλόλογοι, εἰς δύο στρατόπεδα, εἰς κατή-
γόρους καὶ εἰς ὀπαδοὺς τῆς ἀρχαιότητος. Οἱ κατήγοροι τῶν
ἀρχαίων ἔλεγον. — Ἡ ἐφεύρεσις τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν μη-
χανῶν, ἅτινα ὑπῆρξαν συνέπεια ἀναγκαῖα, ἥλλαξαν τὸ πολί-
τευμα τῶν Κρατῶν καὶ τῶν στρατῶν, κατὰ συνέθειαν, ὁ τρό-

πος τοῦ πολεμεῖν δὲν εἶναι πλέον ὁ αὐτὸς, ἐπομένως λοιπὸν
τὰ βιβλία τῶν τακτικῶν τῆς ἀρχαιότητος, τὰ συγγράμματα
τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων εἰσὶ περιττὰ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

Οἱ ὀπαδοὶ τῶν ἀρχαίων ἔλεγον εἰς τὸ μέρος των. — Αἱ
νεώτεραι ἐφευρέσεις καὶ αἱ μεταβολαὶ εἰς τὸ πολίτευμα τῶν
ἐθνῶν δὲν ἐπέφερον κυρίως κάμμιναν ἀλλαγὴν εἰς τὸ πολεμεῖν,
κατὰ συνέθειαν οἱ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι, οἱ δύο οὗτοι ἔνδο-
ξοι λαοὶ, πρέπει νὰ ᾧσι διδάσκαλοι μας εἰς ταύτην τὴν τέ-
χνην, ὡς εἰσὶν πρότυπα εἰς τόσα ἄλλα εἶδη.

Οἱ πρότεροι ἤθελον ἔχει ἀκόμη σήμερον ὑπὲρ ἑαυτῶν τὰς ἀπέ-
ρους προόδους τῶν πυροβόλων ὄπλων, καὶ ὅμως δὲν διστάζομεν
νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀξιωματικὸς τις δὲν θὰ ἀποκατασταθῆ πραγμα-
τικὸς ἰκκνὸς εἰμὴ ἀφ' οὗ γνωρίσῃ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ
σπουδᾶσθαι τοὺς νεωτέρους.

Πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀρχαίων, διότι εἶ-
ναι, ἐὰν δύναται τις νὰ ἐκφρασθῇ οὕτω, ἡ πηγὴ ἐκ τῆς ὁποίας
πηγάξουσι ὅλαι αἱ στρατιωτικαὶ γνώσεις. Τῶ ὄντι, ἐὰν ὅ,τι οἱ
νεώτεροι ἐτελειοποίησαν οἱ ἀρχαῖοι ἐφεύρουν, καὶ εἰς τὸ εἶδος
τοῦτο ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, εἶναι ὠφέλιμον νὰ προστρέχωμεν
εἰς τὰ πρωτότυπα.

Τέλος πάντων, ἀφ' οὗ σπουδᾶσθαι ἀρκούντως, τὰ ἐμπεριεχό-
μενα μαθήματα εἰς τὰ διατάγματα καὶ τοὺς κανονισμοὺς, καὶ
ἐκτελέσθαι εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως πᾶν ὅ,τι τὰ διδακτικὰ ταῦτα
συγγράμματα διδάσκουσιν ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τῆς
θεωρίας εἰς τὴν πράξιν, καὶ κάμῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου καὶ ἐπὶ τοῦ
ἐδάφους ἀπείρους διαφορετικὰς ὑποθέσεις, καὶ τελειοποίησθαι ἐν-
τεῦθεν τὸν ὀφθαλμὸν του καὶ μάθῃ πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς ἕκαστον
βαθμὸν, παρευρισκόμενος εἰς μεγάλα συναθροίσεις στρατευμά-
των, καὶ λάβῃ μέρος εἰς μεγάλα στρατόπεδα ἐκπαιδεύσεως, ὅπου
πρακτικαὶ σπουδαὶ ἐξετελέσθησαν, τότε λέγομεν ὅτι ἔκαμεν
ἐν πρὸς τὰ πρόσω μέγα βῆμα, καὶ ὅτι κάτοχος τῆς στρατιωτι-
κῆς ἐπιστήμης ἐγένετο.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ γνώσις τῶν ὑψηλῶν μερῶν τοῦ πολέμου
μυθᾷται δυσκόλως εἰς τὰ διδακτικὰ συγγράμματα καὶ κατὰ

τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐλιγμῶν, πρέπει ἀναντιρρήτως νὰ προστρέχωμεν εἰς τὰ μεγάλα πρότυπα. Τὰ πρότυπα ταῦτα εὐρίσκονται εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Καίσαρος, τοῦ Μοντεκούκουλι, τοῦ Μοντλούκου, καὶ προπάντων τοῦ Ναπολέοντος, καὶ τέλος εἰς τὸν βίον τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, καὶ εἰς τὰς ἱστορίας τῶν πολέμων καὶ τῶν μαχῶν τῶν μεγάλων στρατηγῶν.

Διὰ μιᾶς περιεσκεμμένης σπουδῆς ὅλων τούτων τῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποκατασταίνουν τὴν τέχνην τοῦ πολέμου οἰκείαν, — ἐξομιούμενος μὲ τοὺς μεγάλους ἀνδρας τῶν ὁποίων ἀναγινώσκει τὰς μεγάλας πράξεις, ἀποκαθίσταται ἀντίπαλός των, — ἀναζητῶν τὰ μέσα τὰ ὁποῖα ἤθελε θέσει εἰς ἐνέργειαν ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τοὺς πολεμήσῃ, πλησιάζει νὰ τοὺς ὁμοιάσῃ, — ἐπιμένων νὰ εὕρῃ τὴν αἰτίαν τῶν ἡττῶν, φθάνει νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς μὲν καὶ νὰ προλάβῃ τοὺς δέ. Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων μεγάλων στρατηγῶν καὶ τῶν νεωτέρων δὲν εὐρίσκεται εἰς, ὅστις δὲν ὑπέπεσεν εἰς τι λάθος, καὶ τοῦτο εἶναι ὁ μεγαλῆτερος καρπός, τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ἐξάξῃ ἐκ τῆς σπουδῆς τῆς ἱστορίας, διότι ἀνεγνωρισμένον σφάλμα, ἔλεγεν, ὁ κόμης Σχουλαμπούργ, εἶναι σκόπελος τὴν ὁποίαν ἀποφεύγει τις εὐκολώτερον παρὰ ἐὰν δὲν ἤκουσε ποσῶς νὰ λέγῃσι πρὶν περὶ αὐτῆς.

Τολμῶμεν νὰ τὸν βεβαιώσωμεν, ἐξακολουθεῖ ὁ συγγραφεὺς, ὅστις μᾶς δίδει τὰς σοφὰς ταύτας συμβουλὰς, ὅτι πᾶς στρατιωτικὸς καλῶς κατηρτισμένος, ὅστις ἔκαμε σειρὰν σπουδῶν ὁποίαν ἠρξάμεθα νὰ τῷ καταδείξωμεν, δύναται εἰς τὴν πρώτην ἐκστρατείαν ν' ἀντιπαραταχθῇ μετ' ἐπιτυχίας ἐναντίον ἀντιπάλου τελείου εἰς τὴν τέχνην τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἰδίως μορφωμένου διὰ τῆς πείρας. Τίς ἤθελεν ἀμφιβάλλει ὅτι ὁ νέος στρατηγὸς Βοναπάρτης, πρωτόπειρος εἰς τὴν Ἰταλίαν, δὲν ἦτον ἤδη ἀρκούντως ἐκπαιδευμένος, καὶ νὰ μὴ χρεωστῇ τὰ κατορθώματά του, τὰς ἀναριθμήτους ἐπιτυχίας του τόσον εἰς τὴν κεκτημένην ἐπιστήμην παρὰ εἰς τὴν εὐφυΐαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐπροικίσθη;

Ἄλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ σπουδάσωσι τὴν τέχνην τοῦ πολέμου εἰς τὰ διάφορα συγγράμματα, ἃς προσέξωσι νὰ παραδεχθῶσι μίαν μόνην γνώμην, ἐν μόνον παράδειγμα. — Ἐμπιστευόμενος

εἰς ἓνα μόνον συγγραφέα θὰ κινδυνεύσωσι πλανώμενοι, — ἀφοσιούμενοι δὲ εἰς ἓν μόνον γεγονός, δύναται νὰ χάσωσι πλῆθος διδακτικῶν περιστάσεων.

Ἄς ἐνθυμηθῇ ὅτι ὡς ἐκ τῆς γλώσσης δὲν ὑπάρχουσι ποτῶς λέξεις ἀκριβῶς συνώνυμοι, οὕτω δὲν ὑπάρχουσι ποσῶς παραδείγματα ἐντελῶς ὅμοια εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς πεπαιδευμένου στρατιωτικοῦ. Ἀντιπαράβαλλον τὰ ἀξιώματα, τὰ ὁποῖα φαίνονται ἀντίθετα, δύναται πλέον εὐκολώτερον νὰ συμφωνήσῃ τὰ μὲν πρὸς τὰ δέ, δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ εὐκόλως ἐκεῖνα τα ὁποῖα δὲν εἶναι εἰμὴ κατ' ἐπιφάνειαν ἀληθῆ ἀπὸ τ' ἀληθῆ.

Αἱ ἰδέαι τὰς ὁποίας ἡ ἀνάγνωσις γενῶν, ὅλαι αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας κάμνουν οἱ λόγοι τῶν μεγάλων ἀνδρῶν εἰς τοὺς ὑποίους ἐνέτριψε, πρέπει νὰ διατηρῶνται μετὰ προσοχῆς, ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ὁποίων ὑπῆρξε μάρτυς πρέπει νὰ γνωστοποιῶνται. Οὕτως οὐδεὶς ἔχει τόσην εὐκολίαν νὰ προιδῇ τὰ πάντα, νὰ προστοιμάσῃ ὅλα, διότι οὐδεὶς ἔχει τὴν κεφαλὴν μὲ ὑγιᾶ ἀξιώματα ἢ μὲ σπουδαία παραδείγματα.»

Ταῦτα πάντα καλῶς ἔχουσι διὰ τὸν Γάλλον, Γερμανόν, Ἄγγλον κτλ. ἀξιωματικόν· ἀλλ' ὁ Ἕλλην ἵνα ἀποκαταστήθῃ ἄξιος τοῦ ἐπαγγέλματός του, ποῦ θέλει εὔρει ν' ἀναγνώσῃ τοὺς στρατιωτικὸς συγγραφεῖς ἢ τὰ περιοδικὰ στρατιωτικὰ συγγράμματα καὶ σπουδᾶσῃ τὴν στρατιωτικὴν τέχνην; Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι δύναται ν' ἀναγνώσῃ τὸν Θουκυδίδην, Ξενοφῶντα, Ἀρρίανόν καὶ Πολύβιον· ἀλλοῦ ποῦ θέλει εὔρει νὰ σπουδάτῃ τοὺς νεωτέρους συγγραφεῖς καὶ μάθῃ τὴν τοῦ πολέμου τέχνην;

Εἶναι καιρὸς πλέον ν' ἀναγνωρίσωμεν καὶ νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν συγγραφέα ὅτι εἶναι πλάνη νὰ πιστεύωμεν ὅτι δύναται νὰ μάθῃ τις τὴν τοῦ πολέμου τέχνην διὰ τῆς ἕξεως καὶ τῆς πείρας, χρὴ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτου σπουδῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς ἐπίτευξιν λοιπὸν τούτου εἶνε ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν τὰ διδακτικὰ ταῦτα συγγράμματα. Ἄλλὰ πῶς δύναται νὰ κατορθωθῇ; τοῦτο ἀνίκει εἰς ἄλλους, ἂν ἐρωτῶμεν, δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ δώσωμεν τὴν ταπεινὴν μας γνώμην.

Τούτο μόνον λέγομεν ὅτι οἱ κατὰ καιρὸν συγγράψαντες ἢ μεταφράσαντες εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν τινὰ ἐκ τῶν διδακτικῶν στρατιωτικῶν συγγραμμάτων, Κύριοι, ὄχι μόνον δὲν ἐνησχολήθησαν πλέον, ἀλλὰ καὶ οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν μετανοημένοι εἰσὶ: Διατὶ τούτο;

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ὑπ' ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν πρὸ καιροῦ τινὸς ἐνησχολήθη εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ Πρωσσικοῦ στρατοῦ· αἱ δὲ ὑπὸ τῶν ζένων ἐφημερίδων ἀναφερόμεναι ἐν συντόμῳ πράξεις αὐτῆς εἰσὶν αἱ ἀκόλουθοι.

« Αἱ βάσεις τῆς διοργανώσεως ἐτέθησαν ἥδη· λεπτομερεῖαι τινες μόνον ἀπομένουσι πρὸς τακτοποίησιν. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν τούτοις διάφοροι ἑτερογεννοσύναι ἀνεφάνησαν μεταξύ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῆς διαρκείας τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ὁποίας ἐπροτάθη ἐμπρῶτως ἡ ἐπέκτασις μέχρις ἡλικίας τοῦ 29 ἔτους· ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη δὲν ὑπερίσχυσε, καὶ οὕτως ἡ διάρκεια αὕτη ἐπεριορίσθη μέχρι τοῦ 27 ἔτους τῆς ἡλικίας. Τοιοῦτοτρόπως ὁ στρατιώτης τοῦ πεζικοῦ εἰσέρχεται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας του, μένει εἰς αὐτὰς ὑπηρετῶν ἐπὶ τρία ἔτη, καὶ ἀκολούθως μεταβαίνει εἰς τὴν ἐφεδρείαν (reserve), ἐν ἣ διατελεῖ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη· μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς στρατείας του ταύτης μεταβαίνει εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν (landwehrs), ὅθεν ἀπαλλάσσεται πάσης ὑποχρεώσεως κατὰ τὸ 33 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἡ διάρκεια ἄρα τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἣτις μέχρι σήμερον ἐκτείνετο ἐπὶ εἴκοσι ἔτη, θέλει περιορισθῆ εἰς δεκατέσσαρα μόνον, κ' ἐπομένως οἱ στρατιῶται ἀπαλλάσσονται πάσης στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως ἀπὸ τοῦ 33 μέχρι τοῦ 40 ἔτους τῆς ἡλικίας των· διὰ δὲ τοῦ μέτρου τούτου τὰ 36 συντάγματα τῆς πολιτοφυλακῆς τῆς δευτέρας τάξεως, συγκείμενα ἐκ τῶν ἀγόντων τὴν μεταξὺ τοῦ 33 καὶ 40 ἔτους ἡλικίαν

καταργῶνται· ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν σχηματίζονται 36 συντάγματα τῆς γραμμῆς· ὥστε ἡ μὲν πραγματικὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ οὐδόλως ἐπαυξάνεται, ὁ δὲ στρατὸς ἀνακαινίζεται.

Ἡ δύναμις τῶν ταγμάτων ἐν καιρῷ εἰρήνης ὠρίσθη εἰς 550 ἄνδρας, ἡ δὲ τῶν μοιρῶν τοῦ ἵππικοῦ εἰς 450 ἵππους. Ἐν καιρῷ πολέμου ἡ δύναμις τῶν ταγμάτων ὠρίσθη εἰς 800 ἄνδρας· ἀλλ' ἡ στρατεία αὐτῶν ἔληγε κατὰ τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ γνώμη ὅμως αὕτη στρατηγῶν τινῶν δὲν ὑπερίσχυσε, καὶ οὕτω ἔμεινε ἡ δύναμις τῶν ταγμάτων, ὡς ἦτο πρότερον, εἰς 4,000 ἄνδρας.

Ἀπερασίσθη προσέτι νὰ σχηματίζωσι τὰ τάγματα τῆς ἐφεδρείας, ἐν καιρῷ πολέμου, ὅσοι τῶν στρατιωτῶν ἔχουσι ἐνός μόνου ἔτους ὑπηρεσίαν. Ἐκάστη δὲ μεραρχία, κατὰ τὴν νέαν ταύτην διοργάνωσιν, συνίσταται ἐκ τριῶν ταξιαρχικῶν πεζικοῦ, ἐκ τεσσάρων συνταγμάτων ἐκάστη συγκειμένη. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συνταγμάτων δύο ἀνήκουσι εἰς τὴν γραμμὴν καὶ ἓν εἰς τὴν πολιτοφυλακὴν, ἣτις συνήθως μὲν θέλει μένει ἐν ἐφεδρείᾳ, ἀλλ' ἐν καιρῷ ἀνάγκης συνυπηρετεῖ μετὰ τῆς γραμμῆς ἀδιακρίτως ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν ὁρίων, ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης καὶ τέλος ὅπου ἡ ἀνάγκη αὕτη τὰ καλέσει. Θέλουν ὑπάρχει ἄρα, ἐν ὅλοις, 80 συντάγματα τῆς γραμμῆς, ἧτοι 240 τάγματα ἐκ χιλίων ἀνδρῶν ἕκαστον, καὶ 36 συντάγματα πολιτοφυλακῆς, ἧτοι τάγματα 408 ἐπίσης ἐκ 4,000 ἀνδρῶν ἕκαστον· τὸ ὅλον 348,000 ἄνδρας τοῦ πεζικοῦ, ἐκτὸς τῶν καραβινοφόρων.

Καθὼς ἀφορᾷ τὸ ἵππικόν, δὲν ὑπάρχει εἰσέτι ἐντελής ὁμογεννοσύνη ἐπὶ τινῶν λεπτομερειῶν. Εἶναι θετικόν ἐν τούτοις ὅτι ἡ δύναμις τοῦ ἐλαφροῦ ἵππικοῦ θέλει ἐπαυξῆσαι καὶ ὅτι ἐκ τῶν 16 συνταγμάτων τῆς γραμμῆς τοῦ νέου σχηματισμοῦ, ὅκτω θέλουν ἀνήκει εἰς τοὺς διμάχους· ὥστε θέλουν ὑπάρχει 13 συντάγματα Οὐσάρων καὶ 13 διμάχων».

Ἐκ τῆς Ἀφρικῆς γράφουσι τὴν 28 Ὀκτωβρίου τάδε.

« Ὁ στρατὸς τῆς Ἀφρικῆς δύναται νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰς στήλας τῆς ἱστορίας του νέον ἔνδοξον ἀνδραγάθημα· ἡ δὲ χθὲς ἡμέρα θέλει μένει ἀνεξάλειπτος εἰς τὴν μνήμην τῶν Βενί-Σνασὲν καὶ θέλει χρησιμεύσει εἰς αὐτοὺς ὡς σπουδαῖον μᾶθημα. Ἡ προαιώνιος δόξα τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ὅποιον οὐδεὶς οὐδέποτε εἰσεχώρησε, κατέπεσεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· ἡμεῖς δὲ κατασκηνοῦμεν ἐπὶ τοῦ ὄροπέδιου Ἄϊν-Ταφουράτ, εἰς τὸ ὑπόκεινται αἱ πεδιάδες τῆς Τρίφας καὶ τῶν Ἀγγιάδ.

Αἱ κατὰ τὴν 25 ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σεδί-Μοχαμέτ, ἡ Μερκάμ, ἐνοθεῖσαι δύο μεραρχίαι τοῦ πεζικοῦ περιελήφθησαν τὴν 26 μετὰ τῆς τοῦ ἵππικοῦ· αἱ δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκδοθεῖσαι διαταγαὶ περὶ τῆς ἐφόδου κατὰ τὴν αὐρίον ἐπροξένησαν μεγίστην χαρὰν εἰς ἅπαν τὰ στρατοπέδον καὶ ἐπέφερον τὴν λήθην τῶν προηγηθειῶν ὀδυνηρῶν σκηνῶν.

Τὴν 27, περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐτέθησαν εἰς κίνησιν αἱ φάλαγγες, ἵνα καταλάβωσι τὰ διὰ τῶν προόψεων περὶ τοὺς πρόποδας προδιορισθέντα ὡς βάσις τῆς ἀναβάσεως σημεῖα.

Αἱ δύο ταξιαρχίαι τῆς ἐφόδου, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Δελινιῶ καὶ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Ἀρχινάρδ, ἐβάδιζον παραλλήλως παρακολουθούμεναι ἐφ' ἑτέρων δύο ταξιαρχιδῶν ἐπιφυλακῆς, αἵτινες ὠδηγοῦντο ὑπὸ τῶν μεράρχων Ἀστερχάζη καὶ Ἰουσοῦφ.

Ὁ στρατηγὸς Μερτέμπερῦ διεύθυνε τὸ σύνολον τῶν κινήσεων, αἵτινες παρίστανον θέαμα ἀληθῶς μέγα καὶ σοβαρὸν. Τὰ δὲ ἐχθρικά ἀποσπάσματα, κλιμακῆδὸν διατεθειμένα ἐπὶ τοῦ ὄρους, ἠδύνατο νὰ θεωρῶσιν ὡσαύτως τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν δυνάμεών μας, διότι ὑπὸ τῶν ποδῶν των ἐφαίνοντο ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἡ ὁμάς τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ, αἱ σκευαί, τὰ θεραπευτήρια, ἐν συνόφει πᾶν ὅ,τι σύρει μεθ' ἑαυτοῦ ἐν σώμα στρατοῦ· ὅπισθεν δὲ τούτων τὸ περιχαράκωμα τοῦ Σεδί-Μοχαμέτ, ἡ Μερκάμ, πλήρες ζωοτροφιῶν καὶ φρουρούμενον ὑπὸ χιλιάδος ὡς ἑγγιστα ἀνδρῶν καὶ ὑπὸ δύο μοιρῶν ἵππικοῦ, κ' ἐπὶ τέλους μακρόθεν πρὸς τὴν Μαλσιῖαν τὸν κοινοτρότον ὑψού-

μενον εἰς τὸν ὀρίζοντα ὑπὸ τῆς ποδοβολῆς τοῦ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Δεσβῶ ἵππικοῦ, τὸ ὅποιον, ἀπὸ τῆς ἕκτης ὥρας τῆς πρωίας ἐκινήσαν, ἐνέσπειρε τὸν τρόμον μέχρι τοῦ ἀποτάτου ἄκρου τοῦ ὄρους.

Μετὰ πορείαν δύο ὥρῶν, ἀφίχθημεν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Οὐἔδ-Τάγμα, εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ὁποίας ἀρχεται ὁ στενωπὸς τοῦ Ἄϊν-Ταφουράτ. Ἐνταῦθα ὁ στρατὸς ἐσταμάτησεν, ἵνα ληφθῶσι τὰ πρὸς τὴν ἐφοδὸν ἀπαιτούμενα μέτρα· οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐνησχολήθησαν, διὰ τὴν τελευταίαν φορὰν καὶ βραχέως, εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν δυσχερῶν θέσεων κατὰ τῶν ὁποίων ἐμελλον νὰ ὀδηγήσωσι τὸν στρατόν.

Τὴν δευτέραν ὥραν ὁ ἀρχηγὸς ἔδωσε τὸ σημεῖον τῆς ἐφορμῆσεως· μετὰ δὲ στιγμὰς τινὰς οἱ Ζουάβοι ἀφ' ἐνὸς μέρους καὶ οἱ Εὐζῶνοι τοῦ 13 τάγματος ἀφ' ἑτέρου ἀπεδίωξαν τοὺς Καβύλας τῶν πρώτων ὑψωμάτων τῆς εἰσόδου τῶν στενῶν. Ἐκεῖθεν ἐκτείνετο ὑπὸ τὴν ὄψιν μας, ὡς ἀμφιθέατρον, ὀλόκληρος ἡ ὠραία κοιλάς τοῦ Οὐἔδ-Τάγμα. Ἐπαρουσιάζοντο ἐπίσης εἰς τὴν ὄρασίν μας ἐμπρότοις ἅπασαι αἱ θέσεις κατὰ τῶν ὁποίων διευθυνόμεθα, θέσεις φοβεραὶ, ἐστεφανωμέναι ὑπὸ ῥάχους τῆς ὁποίας τὰ θαμνώδη καὶ κρημνώδη πλευρὰ διεχωρίζοντο ὑπὸ βαθέων φαράγγων, ἐπομένως τὰ χωρῖα περιστοιχούμενα ὑπὸ δένδρων καὶ ὑπὸ πυκνῶν φρακτῶν, φυσικὴ σκέπη τῶν ὑπεραπιστῶν, ἅπασαι αἱ ἀτραποὶ πεφραγμέναι ὑπὸ τοίχους, ἢ ὑπὸ σωρείας ξύλων κ' ἄλλων πραγμάτων πρὸς ἐνεδραν χρησιμευόντων καὶ τέλος πάντων τὸ ὄρος ὀλόκληρον, κατεχόμενον ὑπὸ σημαντῶν πεζῶν Καβυλῶν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο, εἰς διάφορα μέρη οἱ ἀρχηγοὶ των ἐφιπποῖ.

Αἱ δυσκολίαι ἄρα ἦσαν σοβαραὶ, καθόσον μάλιστα ὁ ἐχθρὸς ἐφαίνετο διατεθειμένος ν' ἀντιταχθῆ ἰσχυρῶς· ἀλλὰ τίς ἠδύνατο ν' ἀναχαιτίσῃ στρατιώτας κυριεύσαντας τὸ Μαλακῶφ, ἀναβάνας τὰ ὄρη τοῦ Διουργούρα καὶ εἰσπηδήσαντας εἰς τὰς ἰσχυρὰς θέσεις τοῦ Σολφερίου!

Αἱ φάλαγγες τῆς ἐφόδου συνεπυκνοῦντο ἐν τάξει ἐπὶ τοῦ μικροῦ πεδίου, τὸ ὅποιον παριστᾷ τὴν χαμηλοτέραν θέσιν τῆς

κοιλιάδος. Ὁ στρατηγὸς Δελινιώ, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ 2. τῶν Ζουά-
 βων, διευθύνεται κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν στενωπὸν, κυριεύων
 ἀλληλοδιαδόχως ὅσα ἐνώπιόν του ἀπαντᾷ ὀχυρώματα, ἐν ᾧ
 ἀφ' ἐτέρου ὁ συνταγματάρχης Ἀρχινάρδ καταλαμβάνει τὰ ὀχυ-
 ρωμένα τῶν Ἄλ-Τάγμα χωρία, ἄτινα, δεξιόθεν τοῦ στενωποῦ
 κείμενα, καλύπτουσι τόπους εἰς τοὺς ὁποίους ἡ φύσις ἐπολλα-
 πλασίασε τὰς δυσχερείας.

Οἱ Καβύλαι μᾶς ὑπεδέχθησαν διὰ ζωηροτάτου πυροβολισμοῦ
 ἀλλ' οἱ πύραυλοι καὶ τὰ ὀβούζια τοῦ πυροβολικοῦ διεσκορπί-
 σαν αὐτοὺς ἀμέσως· ἐν ᾧ δὲ αἱ σφαῖραι αὐτῶν, ριπτόμεναι μα-
 κρόθεν καθ' ἡμῶν, δὲν ἦτον πλέον θανατηφόροι, αἱ τῶν κα-
 ραβίνων μας εὑρίσκον αὐτοὺς ἐντὸς τῶν χαραδρῶν τῶν βράχων,
 ὅπου ἐπειρῶντο νὰ ἐνεδρεύσωσι.

Τοιαύτη ἀψιμαχία δυσκόλως περιγράφεται ἐν λεπτομερεία,
 διότι πρέπει νὰ ἐξεικονισθῶσι μυρία ἐμπόδια ὑπερπηδηθέντα,
 φραγμοὶ ἐκ πετρῶν καὶ κορυμῶν δένδρων κατεδαφισθέντες καὶ
 κυριευθέντες, διαβάσεις φραγμῶν ὑπὸ τὸ πλάγιον πῦρ τῶν ἐνε-
 δρῶν καὶ τόσαι ἄλλαι δυσχερεῖαι ἐπὶ ἐκτάσεως ὀκτὼ χιλιομέ-
 ρων κατὰ μάκρος καὶ ὀκτασίων μέτρων καθ' ὕψος. Καὶ ὅμως
 οἱ στρατιῶταί μας κατεδίωκον τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ βράχου εἰς βρά-
 χον καὶ ἀπὸ χαράδρας εἰς χαράδραν μέχρις ὅτου, καθ' ἣν στιγ-
 μὴν ὁ στρατηγὸς Γουσσὺρ ἐκυρίευσεν τὰ χωρία καὶ κατελάμβανε
 τὴν ῥάχην μετ' ἀπιστεύτων ἀγώνων, οἱ Ζουάβοι ἀφίχθησαν εἰς
 τὸν στενωπὸν, ὅπου οἱ Καβύλαι εἶχον προπαρασκευάσει τὸ τε-
 λευταῖον ἐμπόδιον.

Τὴν ὁδὸν ἔτεμον διὰ τάφρου πλατείας καὶ βαθυτάτης ὑπερ-
 ἀσπιζομένης ὑπὸ φραγμοῦ. Ἐν ᾧ δὲ ἡ κεφαλὴ τῆς φάλαγγος,
 σταματήσασα ἐνταῦθα πρὸς στιγμὴν, ἐφορμοῦσεν εἰς τὰ πρόσω,
 αἰφνης ἐκ τῆς ἐπιχειρημένης ἀριστερώθεν τοῦ στενωποῦ κρημνώ-
 δους κορυφῆς ἀποσπῶνται καὶ πίπτουν ἐπ' αὐτῆς ὀγκώδη τεμά-
 χια βράχων, παρασύροντα ἄνδρας καὶ ἵππους· ὁ στρατηγὸς
 Ἀστερχάκης παρ' ὀλίγον νὰ συντριβῆ ὑπὸ τῆς ἀβαλάγγης ταύ-
 της· ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἠδυνήθη ἐν τούτοις ν' ἀναχαιτήσῃ τὴν
 ὁρμὴν τῶν στρατιωτῶν. Τὴν ἕωραν διήλθομεν τὸν στενωπὸν.

Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκβάσις ἦτον ἤδη βεβαία, τὰ δὲ πυρὰ τῶν σκη-
 νομάτων μας ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου τοῦ Ἄιν-Ταφουράλτ, ἐδηλο-
 ποιοῦν εἰς τὰς ἀπωτέρας ἐχθρικάς ἢ φιλικὰς τῶν Ἀράβων φυλάς
 ὅτι τὸ θεωρούμενον ὡς ἀνάλωτον ὄρος τοῦ Βενί-Σνασὲν κατεί-
 χετο ἤδη ὑπὸ τοῦ νικητοῦ στρατοῦ μας.

Οἱ Βενί-Σνασὲν ἀπελπίσθησαν· λέγεται δὲ ὅτι σκέπτονται
 περὶ τῆς παραδοχῆς τῶν προτάσεων αἰτινες ἐνδέχεται νὰ τοῖς
 ἐπιβληθῶσι πρὸς ἀποζημίωσιν κ' ἰκανοποίησιν.

Τὴν 4 Νοεμβρίου γράφουσιν ὅτι οἱ Βενί-Σνασὲν ἐσπευσμένως
 ἐξῆλθον τὸ Ἄ μ. ν. Τὴν δὲ 29 τοῦ Ὀκτωβρίου μετέβη εἰς
 τὸ Γαλλικὸν στρατόπεδον ὁ κατὰ κληρονομίαν ἀρχηγὸς τοῦ
 ὄρους Ἐλ-Χατζί-Μιμουά καὶ παρέδεχθη τὰς προτάσεις τοῦ
 Γάλλου ἀρχηγοῦ, δυνάμει τῶν ὁποίων οἱ Βενί-Σνασὲν καὶ οἱ
 σύμμαχοί τῶν ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι 400 φράγια καθ' ἕ-
 καστον ὄπλον· λέγεται δὲ ὅτι μόνον τὰ ὅπλα τῶν Βενί-Σνασὲν
 μετροῦσι δώδεκα χιλιάδας.

Πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐκστρατείας ταύτης, οἱ Γάλλοι στρατιῶ-
 ται, οἵτινες εὐθὺς μετὰ τὴν μάχην ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται εὐθύ-
 μως εἰς τὴν διαχάραξιν δρόμων καὶ εἰς ἄλλα ἔργα, ἐπεχείρισαν
 τὴν ἀνέγερσιν πυραμίδος ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου ἐκεῖνου. Γ. Κ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΛΕΞΕΩΣ CADRE.

Τινὲς τῶν συναδελφῶν μας φρονοῦν ὅτι ἡ γαλλικὴ λέξις cadre
 μεταφράζεται ἀκριβῶς διὰ τῆς ἐλληνικῆς ἀριθμὸς· ἡ γνώμη
 αὕτη εἶναι ἀξία συζητήσεως, διότι, πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἡ λέξις ἀριθ-
 μὸς εἶναι λέξις ἀρχαία κ' ἐν χρήσει εἰς τὴν στρατιωτικὴν τέχνην.

Τὴν λέξιν cadre, τῆς ὁποίας ἡ κυρία σημασία ἐμφαίνει τὸ
 περιθώριον εἰκόνοσ τινος ἢ ἄλλο τι παρόμοιον πρᾶγμα, μετε-
 χειρίσθησαν οἱ Γάλλοι μεταφορικῶς ὅπως ἐκφράσωσι τὴν κατὰ-
 στασιν, εἰς ἣν εὑρίσκεται στρατιωτικόν τι σῶμα ἀνευ στρατιωτῶν,
 ἔχον ὅμως τοὺς ἀναγκαιοῦντας εἰς τὸν σχηματισμὸν του ἀξιω-
 ματικούς κ' ὑπαξιωματικούς. Οἱ δὲ μεταφράσαντες αὐτὴν διὰ
 τῆς ἐλληνικῆς λέξεωσ ἀριθμὸς, νομίζομεν ὅτι ἐπαρκεινήθησαν

εις τοῦτο ἐκ τινῶν χωρίων τοῦ Ξενοφῶντος καὶ ἰδίως τῶν ἐπομένων.

(Κύρου ἀνάβ. Βιβλ. Α, Κεφ. Β § 2.) . . . Ἐνταῦθα Ξερέτης, «ὅτι ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἠττηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται οἰκοδομήσας ταῦτά τε τὰ βασιλεία καὶ τὴν Κελαινῶν ἀκρόπολιν. » Ἐνταῦθα ἔμεινε Κύρος ἡμέρας τριάκοντα. . . καὶ ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησε ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες ὀπλίται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.»

(Βιβλ. Γ. Κεφ. Γ. § 44 Κύρου Παιδείας.)

« . . . οὕτω δὲ πρῶτον μὲν ἐξώπλισε τὴν στρατιάν καὶ κατέταξεν ὡς ἠδύνατο κάλλιστα τε καὶ ἄριστα· ἔπειτα δὲ συνεκάλεσε μυριάρχους, καὶ χιλιάρχους, καὶ ταξίαρχους, καὶ λοχαγούς· οὗτοι γὰρ ἀπολελυμένοι ἦσαν τοῦ καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς.»

Ὁ Ξενοφῶν μεταχειρίζεται τὴν λέξιν ταύτην, ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημασίαν εἰς διάφορα ἄλλα μέρη, ὅπου ἤθελε νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπλὴν καὶ καθαρὰν ἐπαριθμῆσιν τῶν ἐν ταῖς τάξεσιν ἀνδρῶν· οὕτω, κατὰ τὸ ἀνωτέρω πρῶτον χωρίον, διὰ μὲν τῆς ἐξετάσεως ἀνεγνωρίσθησαν οἱ ὀπλίται καὶ οἱ πελτασταὶ, διὰ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ ποσὸν οὐτῶν. Ἄρα οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ὁ ἀριθμὸς εἰμὴ καθαρὰν ἀριθμῆσιν. Κατὰ δὲ τὸ δεῦτερον χωρίον, οὐδεμίαν, φρονοῦμεν, ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ μυριάρχοι, οἱ χιλιάρχοι, οἱ ταξίαρχοι καὶ οἱ λοχαγοὶ δὲν ἀπετέλουν μέρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ, καθόσον μάλιστα ἅπαντες οἱ Λατίνοι, οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι μεταφραστὰὶ τοῦ Ξενοφῶντος τὴν λέξιν ταύτην μεταφράζουσι πανταχοῦ διὰ τῆς λέξεως *nombre*, ἥτοι ἀπλούστατον ἀριθμὸν. Τὴν δὲ ἐν τῷ ἀνωτέρω δευτέρῳ χωρίῳ τελευταίαν περικοπὴν . . . «ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς» οἱ μὲν Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι μεταφράζουσι διὰ τοῦ *rangs*, ὁ δὲ σχολιαστὴς Λατίνος ἐκφράζει καθαρότατα αὐτὴν οὕτω . . . *in ordinum militarium numeris*, ὅπερ αὐτολεξὶ μεταφραζόμενον σημαίνει «ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τῶν στρατιωτικῶν τάξεων» δηλαδὴ τὰς ἐπαριθμηθείσας ἢ τὰς τάξεις.

Πρὸς τούτοις, ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ λέξις ἀριθμὸς οὐδόλως ἐκφράζει τὴν μεταφορικὴν σημασίαν τῆς γαλλικῆς *cadre*, ἀρκεῖ νὰ ἐπεθυμήσωμεν εἰς τοὺς συναδέλφους μας ὅτι οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας δὲν εἶχον στρατὸν μόνιμον· ἀλλ' ἐξηκμημένων ὄντων ἀπάντων καὶ ἐκπαιδευμένων εἰς τὰ πολεμικά, ἐν καιρῷ ἀνάγκης συνελλέγοντο στρατοὶ καὶ ἐσηματίζοντο αἱ τάξεις αὐτῶν, εἰς τὰς ὁποίας πολλάκις οἱ χρηματίσαντες ἄλλοτε ἀρχηγοὶ κατετάσσοντο ὡς ἀπλοῖ στρατιῶται καὶ τὸ ἀνάπαλιν. Ἄρα ἀδύνατον ἦτο νὰ ὑπάρχωσι *cadres* σωμάτων, διότι τὸ τοιοῦτον προϋποθέτει τὴν ὑπαρξίν μόνιμου στρατοῦ· ἄρα οἱ πρόγονοί ἡμῶν, μὴν ἔχοντες τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ εἶχον.

Τίνι τρόπῳ λοιπὸν δυνάμεθα ἡμεῖς σήμερον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν μεταφορικὴν σημασίαν τῆς λέξεως *cadre* διὰ λέξεως ἑλληνικῆς; Τὸ νὰ προστρέχωμεν εἰς τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν τῆς ὠραίας προπατορικῆς ἡμῶν γλώσσης, ὅσάκις εὐρισκόμεθα εἰς παρομοίαν ἀνάγκην εἶναι βεβαίως λίαν εὐχάριστον. Τοῦτο δὲ πράττοντες καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δυνάμεθα ἄρα εὐκόλως νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν ἀνάγκην μας; φρονοῦμεν ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι δύσκολον.

Ἡ λέξις *cadre* ἠδύνατο νὰ ἐκφρασθῇ ἀκριβῶς διὰ τῆς λέξεως *σκελετός*· ἀλλ' αὕτη, δύσφωνος οὔσα καὶ σημαίνουσα πρᾶγμα ἀπότροπον, δὲν εἶναι βεβαίως κατάλληλος πρὸς τοῦτο. Ἡ λέξις ὅμως *στέλεχος*, εὐήχος οὔσα καὶ σημαίνουσα κορμὸν ἔτοιμον νὰ στολισθῇ ὑπὸ κλάδων, ἢ ρίζαν ἔτοιμον νὰ παράγῃ κορμὸν, δὲν εἶναι ἄρα γε καταλληλοτέρα πρὸς μεταφορικὴν ἐκφρασὴν τῆς μεταφορικῆς σημασίας τῆς λέξεως *cadre*;

Εἰς τὴν κρίσιν τῶν συναδελφῶν μας ἀναθέτοντες τὰς σκέψεις ταύτας, νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος ἰσχυρὸς ἐνεκεν τοῦ ὁποίου ὑποχρεώμεθα νὰ παραλείψωμεν τὴν ἐν χρήσει οὔσαν ἢ δὴ ἐν τῷ στρατῷ λέξιν *στέλεχος*, καὶ ἀντικαταστήσωμεν αὐτὴν διὰ τῆς λέξεως ἀριθμὸν, ἥτις, ὡς εἶπομεν, οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰμὴ ἀπλοῦν ἀριθμὸν *nombre*. Γ. Κ.

Σ. Σ. Συμμερίζομενοι ὀλοσχερῶς τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐξηγήσεις τοῦ συναδέλφου μας Κυρίου Κροκίδα, προσθέ-

τομεν καὶ ἡμεῖς τὸ κατωτέρω χωρίον τῶν περὶ τούτου συζητήσεων τῆς Βουλῆς, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Βουλῇ, ὡς καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ, ἐγένοντο τοιαῦται συζητήσεις· ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀγνωστον ἦτον εἰς πάντας ὅτι ἡ λέξις ἀριθμὸς ἤθελεν ἀντικαταστήσει τὴν γαλλικὴν λέξιν **cadre**. Ὑπῆρχεν ὅμως ἐν τῷ ἑλληνογαλλικῷ λεξικῷ τοῦ Planche ἡ ἐξήγησις αὕτη, ἣν ἀντέγραψε, φαίνεται, καὶ ὁ Σκαρλάτος Βυζάντιος ἐν τῷ ἑλληνικῷ λεξικῷ του, ἀλλ' οὐδεὶς παρεδέχθη τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ὅτε πρό τινοσ κειροῦ ἐδόθη ἡ τοιαύτη σημασία εἰς τὴν λέξιν ταύτην. (Ὅρα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῆς Α' Βουλευτικῆς Συνόδου τῆς Γ' Περιόδου σελ. 445).

Συνεδρίασις τῆς 10 Ἰανουαρίου 1854.

« Μετὰ ταῦτα παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ » δὲν σαφνίζονται ἀποχρόντως αἱ καταστάσεις τῆς ἐνεργείας καὶ » διαθεσιμότητος, καθότι ἡ δευτέρα κατάσταση, ἡ τῆς διαθεσιμότητος, συγγέεται μὲ τὴν κατάστασιν τῆς ἀργίας τὴν ὀριζομένην ἐν τῷ ἐπομένῳ 4 ἄρθρῳ. Διότι φαίνεται, ὅτι διαθεσιμότητα μὲν ὀνομάζει τὴν πρόσκαιρον στέρησιν τῆς θέσεως, ἀργίαν δὲ τὴν διαρκεῖ· πραγματικῶς ὅμως δὲν εἶναι αὕτη ἡ κυρία διάκρισις, διότι καὶ τὸν ἐν ἀργίᾳ ὡς καὶ τὸν ἐν διαθεσιμότητι δύναται ν' ἀνακαλέσῃ εἰς θέσιν ἡ Κυβέρνησις ὑπόταν θέλη. Ἡ δὲ πραγματικὴ διαστολὴ φαίνεται ἐν τῷ Γαλλικῷ νόμῳ, ὅπου ἐν ἐνεργείᾳ θεωροῦνται οἱ **en cadre et en employe**, ἤγουν οἱ κατατεταγμένοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ εὐρισκόμενοι εἰς νομοθετημένην θέσιν· ἐν διαθεσιμότητι δὲ, οἱ ὄντες μὲν **en cadre** οὐχὶ ὅμως καὶ **en employe**, ἤγουν οἱ κατατεταγμένοι μὲν, μὴ εὐρισκόμενοι ὅμως εἰς θέσιν, ἀλλ' ὄντες ἔτοιμοι νὰ ἀναπληρώσωσι τοὺς ἐλλείψοντας ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐν ἀργίᾳ δὲ θεωροῦνται οἱ μῆτε **en cadre** μῆτε **en employe** ἤγουν οἱ μῆτε κατατεταγμένοι, μῆτε εἰς θέσιν εὐρισκόμενοι. Ἡ διάκρισις λοιπὸν αὕτη δὲν καταφαίνεται σαφῶς εἰς τὸν ἡμέτερον νόμον. » (ἀκολουθεῖ)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 30 Νομβρίου 1859.

Ἐπομένως οἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενοι ἀντικαταστάται δὲν πρέπει νὰ ὀρκισθῶσιν ἐκ νέου, καθόσον δὲν εἰσὶν ὑποχρεοὶ νὰ διατελέσωσιν ἐν ἐφεδρείᾳ, ἀναδέχονται δὲ τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ἐπιβαλλομένην διὰ τοῦ 4. ἄρθρου τοῦ Νόμου.

δ) Οἱ ἐξυπηρετήσαντες ἤδη ὡς καὶ οἱ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους ἐξυπηρετήσαντες ἀντικαταστάται, κληροῦχοι ἢ ἐθελονταὶ καλοῦνται ἅπαντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου εἰς τὰ ὄπλα, ἐν διαστήματι τριῶν ἐτῶν, ἦτοι μέχρι τοῦ 1862 ἔτους συμπεριλαμβανομένου, καθόσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Οἱ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπαγόμενοι δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῆς τακτικῆς ἐφεδρείας, ἣτις σχηματίζεται μετὰ τὸ 1862, ἐξ ἐκείνων μόνον τῶν ἀνδρῶν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου, οἵτινες ὑπηρετήσαν μόνον τριετίαν. Ὅθεν μόνον οἱ τριετίαν ὑπηρετήσαντες ὀφείλουσι πρὸ τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας ἀφέσεώς των νὰ ὀρκισθῶσιν εἰς τριετὴ ἐφεδρείαν.

ε) Οἱ συμπληρώσαντες ἤδη τετραετὴ θητείαν, κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς νόμον, ἀντικαταστάται, κληροῦχοι ἢ ἐθελονταὶ δὲν δύνανται ν' ἀναδεχθῶσι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ νέας θητείας νόμου ὑποχρέωσιν ἀντικαταστάτου, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἢ κατὰ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ νόμου τριετῆς ὑποχρέωσις αὐτῶν ν' ἀνακληθῶσιν ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὰ ὄπλα, διότι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκπληρώσωσι συγχρόνως δύο ὑποχρεώσεις. Δύνανται ὅμως ν' ἀνακαταταχθῶσιν ἐπὶ τρία ἔτη, εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν, ἵνα ἐκπληρώσωσι τὴν τριετὴ ταύτην ὑποχρέωσιν τοῦ νόμου, ἐντὸς τῶν πάζεων τοῦ στρατοῦ. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς ὑποχρέωσός ταύτης εἶνε ἐλεύθεροι ν' ἀναδεχθῶσιν ὑποχρέωσιν ἀντικαταστάτου, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ ἐξ ὀλόκληρα ἔτη, ἦτοι τρία ἐν ἐνεργείᾳ καὶ τρία ἐν ἐφεδρείᾳ.

ς) Οἱ ὀρκισθέντες ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 1 τοῦ ἄρθρου 194 τοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πεζικοῦ πρὸ τῆς δημοσίευσός τοῦ νέου περὶ στρατιωτικῆς θητείας Νόμου, ὀφείλουσι νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἑτησίαν ὑπη-

ρεσίαν των και μετά την λήξιν αὐτῆς, ἐν δὲν θέλωσι νὰ μείνωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ, ὡς ὁ ε. παράγραφος τῆς παρουσίας διαλαμβάνει, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 4. ἄρθρου τοῦ νόμου, ἵνα ἐκπληρώσωσι τὴν τριετῆ ὑποχρέωσιν των ἀνακαλούμενοι εἰς τὰ ὄπλα ἐν ἀνάγκῃ. Ἐπομένως ὁ μνημονευθεὶς παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 194 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πεζικοῦ καὶ οἱ σχετικοὶ παράγραφοι τοῦ περὶ τούτου ἄρθρου τῶν κανονισμῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ Ἰππικοῦ, καταργοῦνται ὡς ἀντιβαίνοντες εἰς τὸν Νόμον.

ζ) Πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἐφεδρείας, τὰ σώματα ὀφείλουσι νὰ συντάξωσι χωριστὸν μητρώον, εἰς ὃ θέλουσι σημειοῖ ἀπαντας τοὺς ἐν ἐφεδρεία μεταβαίνοντας. Ἐτερον δὲ χωριστὸν μητρώον διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Νόμου.

η) Οἱ συμπληρώσαντες τὴν τριετῆ ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν καὶ μεταβαίνοντες εἰς τριετῆ ἐφεδρείαν, λαμβάνουσι προσωρινὴν ἄφρασιν κατὰ τὸν ἐσώκλειστον τύπον. Μετὰ τὴν λήξιν δὲ τῆς ὅλης ἐξαιτουῦς θητείας των, λαμβάνουσιν ὀριστικὴν ἄφρασιν, κατὰ τὸν ἐσώκλειστον ἐπίσης τύπον. Κατὰ συνέπειαν μεταβάλλεται καὶ ὁ τύπος μητρώου κατὰ τὸ ἐσώκλειστον σχέδιον. Μὲ τοιαύτας δὲ ἀφάσεις καὶ μητρώα διετάχθη ἢ ἐπὶ τῶν γραφικῶν ἐξόδων ἐπιτροπῇ νὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

θ) Κατὰ τὸν νέον περὶ στρατιωτικῆς θητείας νόμον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀφυπηρητησάντων ἀνδρῶν ἀναγκαιῶς θέλει εἶσθαι κατὰ τὸ τρέχον καὶ τὸ προσεχὲς ἔτος μεγαλύτερος καὶ ἐπομένως ὁ πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν. Τὰ σώματα διατάττονται νὰ μᾶς ὑποβάλλωσι τὸ πολὺ μέχρι τῆς 4 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ὀκτωβρίου τοὺς συνήθεις ἐτησίους πίνακας τῶν ἀφυπηρητησάντων ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρουσίας μέχρι τῆς 34 Δεκεμβρίου 1860, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ ἐνεργήσωμεν τὰ εἰκότα περὶ συμπληρώσεως τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ.

Ἀθήνητι, τῆ 29 Αὐγούστου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΑΦΕΣΙΣ.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΡΑΣ.

Ὁ φέρων τὸ παρὸν (βαθμὸς καὶ ὄνομα) γεννηθεὶς τὴν . . . . . 485 . . . εἰς Χωρίον . . . . .
 τοῦ Νόμου . . . . .
 ὑπερέτησεν ἀπὸ . . . τῆς Ἐπαρχίας . . . . .
 Βασιλικὸν Στρατὸν, παρὰ τῷ (Τάγματι, Μοίρᾳ, Συντάγματι) καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του ἐφέθη . . . . .
 μὲ διεργίην . . . . .
 Ἀφάσις δὲ τῆς προθεσμίας, τῆς ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας του, λαμβάνει τὴν παρῶσαν προσωρινὴν ἄφρασιν καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν κατὰ τὸ Ἄρθρον 3. τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου Νόμου ἐφεδρείαν.
 Χαρακτηριστικὰ.

Ἐν . . . . . τὴν . . . . . 48 . . .
 Ὁ
 Διοικητὴς τοῦ (Τάγματος, Συντάγματος)
 Ο. Ο.

Ἦτο ὑγιὲς καὶ ἀσθενῆ
 Ὁ Στρατιωτικὸς Ἰατρός, τ . . . . .
 Ο. Ο.

ΦΥΛΛΟΝ

Του . . . . .

Ἀριθμὸς μητρώου		Ἄνοιατα		Τόπος γενήσεως	Ἐποχὴ τῆς γεννήσεως	Ἐπάγγελ. τέχνη ἢ σπουδὴ	Ἐγγαμιος	Ἄν διετέλεσε προλαβόντος καιρὸν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλου κράτους, πότε καὶ πῶς ἀπῆλθεν.
Ἄριθμὸς	βαθμὸς	Ὀικογενεῖας	Βαπτίσεως					
Διοικήσεις	Χορίον	Ἐπάγγελμα τῶν γονέων, ἂν ζῶσιν ἢ ἀπέθανον	Ἔτος	Ἡμέρα	Μῆν	Θρησκεία	Γυνή	Τέκνα
							Ἐνῆλικα	Ἀνῆλικα

Χαρακτηριστικὰ

Διαγωγὴ

- Ἀνάστημα
- Τρίχες
- Μέτωπον
- Ὄφρες
- Ὄφθαλμοί
- Ἦν
- Στόμα
- Γένειον
- Πώγων
- Σχῆμα προσώπου
- Χρῶμα
- Ἰδιαιτέρα σημεία.

ΜΗΤΡΩΟΙ

Κατετάχθη		Ἐκστρατεία		Μετέβη εἰς ἐφεδρείαν		Ἀφέθη ὀριστικῶς		Παρατηρήσεις
Ἔτος	Ἡμέρα	Κατὰ ποίαν ἐποχὴν	Κατὰ ποίας δυνάμεως	Ἔτος	Ἡμέρα	Ἔτος	Ἡμέρα	
Μῆν	Τίνι τρόπῳ	Διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας	Ἄν ἐλάβε παράσημον ἢ νομισματόσημον	Μῆν	Τίνι τρόπῳ	Μῆν	Τίνι τρόπῳ	

Τὴν 48

Ἡ Διοίκησις τοῦ

κλωστήν ὡς μέχρι τοῦδε. Διατάττομεν δὲ συμφώνως μετὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς σας διατίμησιν ν' ἀξιῶν διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἢ μέχρι τοῦδε ἀξία τῶν μὲν

Σάκκων διανομῆς	εἰς λεπτά τέσσαρα.
» Ἀχύρου	» » πέντε.
» Νομῆς	» » πέντε.
Σακκιδίων κρητῆς	» » τρία.
Στρωμμάτων	» » ὀκτώ καὶ
Προσκεφάλων	» » δύο.

Ἀθήνησι, τῆ 4 Σεπτεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 13671.

Περὶ δημοσίων ἐγγράφων ἀπευθυνομένων πρὸς ἰδιώτας.

Συνεπεία ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διατάττομεν, ὅπως, ὡς αἰς αἱ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσιν ἀφορμὴν, ν' ἀπευθύνονται ἐπισήμως διὰ τοῦ Ταχυδρομείου πρὸς ἰδιώτας, εἴτε ἵνα κοινοποιήσωσι τι πρὸς αὐτοὺς, εἴτε ἵνα ζητήσωσι πληροφορίαν τινὰ, μὴ ἀποτεινόμεναι ἀμέσως πρὸς αὐτοὺς, ἀλλὰ νὰ κοινοποιήσωσι ὅ,τι ἔχουσι νὰ κοινοποιήσωσιν, ἢ νὰ ζητήσωσι τὰς πληροφορίας, ὡς ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ λάβωσι, παρὰ τῶν ἰδιωτῶν, διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, τῶν ἐδρευόντων ἐν τοῖς τόποις τῆς διαμονῆς τῶν ἰδιωτῶν ἐκείνων.

Περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἐδόθησαν ἤδη ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Ταχυδρομείων αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ πρὸς τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.

Ἀθήνησι, τῆ 14 Σεπτεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 13564.

Περὶ Στρατιωτικῆς Θητείας.

Ἀπαντῶμεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6900 ἀπὸ 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀναφορὰν σας, ὅτι ὁ § δ' τῆς ὑπ' ἀριθ. 42782 ἀπὸ 29 τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγκυκλίου διαταγῆς μας, λύει τὴν ἀμοι-

βολίαν ὑμῶν, ὡς πρὸς τοὺς ἀφυπηρετήσαντας ἄνδρας κατὰ τὰ ἔτη 1860, 1861 καὶ 1862 μόνον οἱ ἐξυπηρετήσαντες καὶ οἱ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους ἐξυπηρετήσαντες, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ περὶ Θητείας τελευταίου Νόμου. Οἱ δὲ κατὰ τὰ ἐπόμενα τρία ἔτη ἐξυπηρετήσαντες, μεταβαίνουν ἅπαντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, καθάσον οὗτος ἀπαιτεῖ 4 ἔτη ὑπηρεσίαν συμπληρωμένην, ὅπως ὑπαχθῆ τις εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 4 ἀρθροῦ. Οἱ μὴ συμπληρώσαντες δὲ τὰ τέσσαρα μεταβαίνουν εἰς τὴν ἐφεδρείαν, κατὰ τὸ τρίτον ἀρθρον. Τούτου ἕνεκα ὁ καταρτιμὸς τακτικῆς ἐφεδρείας, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ εἰμὴ μετὰ τὸ 1862. Ἀρχεται ὅμως ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἀθήνησι, τῆ 14 Σεπτεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Α. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Β. Διάταγμα ἀριθ. 13820.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Περὶ τοῦ Λογιστοῦ Ἰω. Δημητριάδου.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάττομεν.

Προβιβάζομεν Καταλυματιὰν ἐ' τάξεως τὸν Λογιστὴν ἀ τάξεως Ἰωάννην Δημητριάδην.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήνησι, τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Βούσαρης.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 14092.

Περὶ Στρατιωτικῆς Θητείας.

Πρὸς πλειοτέραν διασάφησιν τῆς προθεσμίας, ἀφ' ἧς ἰσχύει ὁ ἀπὸ 29 Μαΐου ε. ε. Νόμος, περὶ στρατιωτικῆς θητείας, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος Νόμος δημοσιευόμενος διὰ τῆς Ἐφημερίδος, τῆς Κυβερνήσεως, παραπέμπομεν ὑμᾶς κατόπιν τοῦ § α' τῆς ὑπ' ἀριθμὸν

12782 από 29 Αυγούστου τρέχοντος έτους διαταγής μας εις τὰ άρθρον 1 του 'Αστικού 'Ελληνικού Νόμου υπό στοιχ. τσα' τής 29 'Οκτωβρίου 1856, δημοσιευθέντος δια τής εφημερίδος τής Κυβερνήσεως υπό τόν αριθμόν 15 τής 15 Νοεμβρίου 1856 με τὸ ἐδάφιον 1 του άρθρου τούτου θέλουσι συμμορφοῦσθαι αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἀκριβῶς.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ θητείας νέου νόμου, ἐπιτρέπομεν χάριν τοῦ ὁμοιομόρφου νὰ λάβητε ὡς ὄρον ἐφαρμογῆς αὐτοῦ τὸ 2 ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ άρθρου, ὀρίζοντες ὅτι μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ τής ἐν τῷ Νομαρχείῳ τής Πρωτευούσης ἐκάστου Νομοῦ τοιχοκολλήσεως, τοῦ δημοσιεύοντος τόν Νόμον φύλλου τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδειξις, ὅτι ἐν τινι δήμῳ τοῦ Κράτους δὲν ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος. 'Εκ δὲ τής ἡμερομηνίας τής ἐκθέσεως τής ἐν τῷ Νομαρχείῳ τής Πρωτευούσης τοιχοκολλήσεως, καταχωρουμένης ἐν τῇ 'Εφημερίδι τής Κυβερνήσεως, θέλετε πληρορορηθῆ ἀπὸ πότε ἔληξεν ἡ τεσσαρακονθήμερος χορηγουμένη, κατὰ τὸν μνησθέντα νόμον, προθεσμία περὶ τής πλήρους ἰσχύος τοῦ διαληφθέντος νόμου περὶ στρατιωτικῆς θητείας.

'Επομένως ὄλαι αἱ ἐντὸς τής εἰρημένης τεσσαρακονθήμερου προθεσμίας ἐνεργηθεῖσαι ἀντικαταστάσεις κληρωτῶν εἰσὶ παραδεκταί.

'Αθήνησι, τῇ 20 Σεπτεμβρίου 1859.

'Ο Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

'Εγκύκλ. ἀριθ. 13855.

Περὶ ἐπενδύσεως μανδύων.

'Απεδείχθη ἐκ πείρας ὅτι τὸ στρωματζόπανον ἐκ κανάβεως κατασκευαζόμενον, δὲν εἶναι κατάλληλον δι' ἐσώπανον τῶν μανδύων τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, διότι ἔνεκα τής παχύτητος καὶ τής ἀδρῦτητος αὐτοῦ, οὐ μόνον ἀνωφελὲς προξενεῖ βάρος, ἀλλὰ καὶ διὰ τής ἐπὶ τῶν ἱματίων τριβῆς ταχύνει τὴν φθορὰν αὐτῶν.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐλαττωμάτων τούτων, διατάσσομεν ὅπως τοῦ λοιποῦ ἀντὶ στρωματζοπανοῦ εἰς ἐπένδυσιν τῶν μανδύων, γίνεται χρῆσις διμίτου βαμβακεροῦ ἐγγχωρίου ὑφάσματος, ὅπερ οὐ μόνον δὲν φθείρει τὰ ἱμάτια, ἀλλὰ καὶ τὸν μανδύον καθιστᾷ ἐλαφρώτερον καὶ ζεστώτερον.

Περὶ προμηθείας τοιούτου ὑφάσματος θέλομεν λάβει προσεχῶς τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

Κοινοποιῶνται δὲ ταῦτα πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς πρὸς γνώσιν των.

'Αθήνησι, τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1859.

'Ο Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

'Εγκύκλ. ἀριθ. 13315.

Περὶ παραπόνων τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ 'Ελ. Μυκωνίου.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἡμῶν τής 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ὑπ' ἀριθ. 4124 καὶ 4139 καὶ εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ 3 Τάγματος τῶν 'Ακροβολιστῶν 'Ελ. Μυκωνίου, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν προσβεβλημένον, διότι τὸ Φρουραρχεῖον δὲν παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑποίου αὐτὸς ἦτον Εἰσηγητῆς, ἀπαντῶμεν τὰ ἑξῆς.

α) Κατὰ τὸν § 12 τοῦ άρθρ. 222 τοῦ κανονισμοῦ τής ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ, αἱ ἀνακρίσεις καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου γνώμη τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, περὶ ἐνοχῆς ἢ ἀθωότητος τοῦ κατηγορουμένου, ἐπαρκοῦσιν ὥστε ὁ Διοικητῆς τοῦ Τάγματος ἢ ὁ Φρούραρχος, εἴτε ἀθῶον τὸν κατηγορούμενον νὰ διακηρῦξῃ κτλ. ἢ ἐὰν τὸ καταγγεληθὲν παράπτωμα δὲν ἦναι ἰδιότητος τοιαύτης αὐτοδικαίως νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀνήκουσαν ποινὴν, ἢ νὰ προκαλέσῃ τὴν περὶ τούτου ἀνωτέραν ἐγκρισιν καὶ διαταγὴν.

β) Κατὰ τὸν § 14 τοῦ αὐτοῦ άρθρου τοῦ μνησθέντος κανονισμοῦ ὁ Διοικητῆς Τάγματος ἢ ὁ Φρούραρχος, ἔχει τὸ κῦρος νὰ τροποποιήσῃ κατὰ τὴν παρά τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καταγνωσθεῖσαν ποινὴν κτλ.

Συνδυάζοντες ὅθεν τοὺς ἀνωτέρω δύο παραγράφους, εἰς οὓς ἐδόθη μέχρι τοῦδε ἐξήγησις, ὅτι ὁ Διοικητῆς τοῦ Τάγματος ἢ ὁ Φρούραρχος, θεωρεῖ τὴν γνώμην τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, οὐχὶ ὡς ὑποχρεωτικὴν δι' αὐτὸν, ἀποφαινόμεθα ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν αὐτῆν, ὅτι τὸ Φρουραρχεῖον τοῦτο ἐκτιμῆσαν τὰς περιστάσεις, ἐνήργησεν ἐντὸς τής ἀρμοδιότητός του τιμωρῆσαν τὸν παρὰ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀθωωθέντα ἐπιλοχίαν τοῦ Μηχανικοῦ Α. Πετρουνάκην μετὰ τὴν μέχρι τοῦδε προφυλάκισιν του.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἔννοια τῶν ἀνω μνησθέντων παραγράφων τοῦ 222 ἄρθρου τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πεζικοῦ εἶναι κατὰ τι ἀσαφές, διατάττομεν ὅπως, ὡςάκις εἰς τὸ μέλλον ὁ Διοικητὴς τοῦ Τάγματος ἢ ὁ Φρούραρχος, σχηματίσῃ ἐκ τῶν υποβληθέντων ἐγγράφων κτλ. πεποιθήσιν ἀντίθετον τῆς τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ Πρωτόκολλον καὶ τὰς ἀνακρίσεις εἰς τὸ ἴδιον Συμβούλιον μετὰ τὰς παρατηρήσεις του, προσκαλῶν αὐτὸ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἰς τὰς παρατηρήσεις παρ' αὐτοῦ περιστάσεις, καὶ ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἐμμένῃ εἰς τὴν προτέραν γνώμην του, ὀφείλει ὁ Διοικητὴς Τάγματος ἢ ὁ Φρούραρχος νὰ υποβάλῃ τὸ τε πρωτόκολλον, τὰς ἀνακρίσεις καὶ ἅπαντα τ' ἀφορῶντα τὴν ὑπόθεσιν ἐγγράφα συνωδευμένα μετ' ἰδίας αὐτῶν ἐκθέσεως εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου.

Ἀθήνησι, τῆ 23 Σεπτεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 14334.

Περὶ ἀνακατατάξεως ὑπαξιωματικῶν.

Τινὰ τῶν σωμάτων ἀνήνεγκον ἡμῖν, ὅτι τινὲς τῶν ὑπαξιωματικῶν, διανύοντες τὸ τέταρτον τῆς θητείας αὐτῶν ἔτος καὶ λαβόντες τὸ δικαίωμα ἀντικαταστάσεως κληρωτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περὶ ἀντικαταστάσεως μέχρι τοῦδε διατάξεων, μὴ ποιησάμενοι δὲ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, προτίθενται νὰ παραιτηθῶσιν ἐν περιπτώσει στερήσεως αὐτοῦ.

Προσκαλείσθε ὅθεν νὰ γνωστοποιήσῃτε τοῖς εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην εὐρισκομένοις καὶ τοῖς λοιποῖς ὑπὸ τὴν διαίτησίν σας, τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ ἀντικατάστασις ἐπετρέπετο μέχρι τοῦδε εἰς πάντα ὑπαξιωματικῶν, ἐξυπηρετήσαντα τὴν ἑαυτοῦ θητείαν καὶ κάτοχον τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ἰδιοτήτων. Ἐπετρέπετο δὲ εἰς πάντα τοιοῦτον ἢ ἀντικατάστασις καθ' ὅσον ὁ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 29 Μαΐου τρέχοντος ἔτους περὶ θητείας Νόμου ἐκπληρώσας τὴν ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ θητείαν εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ὑποχρέωσιν ὑπήγετο· ἐλεύθερος οὕτω πάσης προσωπικῆς ὑποχρέωσιν ὦν, ἠδύνατο ν' ἀναδεχθῆ ἐπὶ μισθώματι τὴν προσωπικὴν ὑποχρέωσιν ἄλλου· ἀλλ' ἤδη ὅτε μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν

τῆς ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὑπηρεσίας, ὁ ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης ὑπάγεται καὶ εἰς ἄλλην προσωπικὴν ὑποχρέωσιν, τὴν παρὰ τοῦ 3 ἢ 4 ἄρθρου τοῦ νέου νόμου προβλεπομένην, δὲν δύναται βεβαίως ἀνευ προδήλου παραδόσεως τῶν ἐν τῷ νέῳ Νόμῳ τεθειμένων ὄρων, ν' ἀναδεχθῆ ἐπὶ μισθώματι τὴν ὑποχρέωσιν ἄλλου, ἐφ' ὅσον διακριτῆ ἰδίᾳ αὐτοῦ ὑποχρέωσις.

Διὰ τοῦ νέου περὶ θητείας Νόμου, καὶ τοῦ δι' αὐτοῦ εἰσαχθέντος συστήματος ἐφεδρείας, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. προέθετο τὴν ἐπὶ εὐρύτερων βάσεων ὀργανῶσιν τοῦ Στρατοῦ. Ἐν τῇ εὐρύτητι τῆς ἀνοργανώσεως καὶ ἐν τῇ αὐξήσει τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ ἐγκρατεῖται τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τῶν ἱκανῶν στρατιωτῶν τὸ ἀληθὲς συμφέρον. Οἱ ἐξυπηρετοῦντες ὅθεν ἀντὶ ν' ἀφελῶσι προσωρινῶς, μεταβαίνοντες ἐν ἐφεδρεία εἰς τὰς ἐστίας των, δύνανται τὴν τῆς ἐφεδρείας ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ, ἐὰν τὸ ἀληθὲς αὐτῶν συμφέρον ἐπιδιώκωσι, καθόσον ἐν μὲν τῇ ἐφεδρείᾳ τὸ στάδιον αὐτῶν ἔσεται στάσιμον, ἐν ᾧ διαμένοντες ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ καὶ ἐκπαιδευόμενοι, αὐτοὶ ἔσονται οἱ κατὰ μέγα μέρος πληρώσοντες τὰς ἐν τῷ στρατῷ κενωθησομένας θέσεις.

Οἱ Κύριοι Διοικηταὶ τῶν Σωμάτων παραγγέλλονται νὰ κοινοποιήσωσι ταῦτα εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς, ἐπιφέροντες πάσαν ἀπαιτουμένην διασάφησιν. Τούτου δὲ γενομένου, πεποιθῆμεν ὅτι ἐκ τῶν ἱκανῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν οἱ συναισθητόμενοι τὴν τιμὴν τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιθυμοῦντες τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ νὰ διατρέξωσι τὸ στάδιον, θέλουσι καταφρονήσει τὸ ἐκ τῆς μισθώσεως τοῦ ἀντικαταστάτου χρηματικὸν κέρδος ἀπέναντι τῆς τελειοτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς μελλούσης προόδου των. Οἱ μὴ συμμεριζόμενοι τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ ὑπαξιωματικοὶ δύνανται ἀδιστάκτως, ἅμα ἐξυπηρετήσαντες τὴν ὀρισμένην αὐτῶν θητείαν, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐστίας των κατὰ τὸν νόμον. Οὐδόλως δὲ ἐπιζήμιον λογιζόμεθα τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπομάκρυνσιν ὑπαξιωματικῶν ἐστερημένων τοῦ εὐγενοῦς στρατιωτικοῦ φρονήματος καὶ θεωρούντων τὴν ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίαν ὡς ἀντικείμενον κερδοσκοπίας. Τὰς θέσεις τῶν τοιοῦτων ὑπαξιωματικῶν θέλουσι καθέξει πλέον ἐπαξίως καὶ πλέον ἐπωφελῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν φιλότιμοι στρατιῶται, ἔχοντες ἤδη ἢ ἀποκτήσαντες τὰ προσόντα τοῦ ὑπαξιωματικοῦ, οἵτινες διὰ τῆς ἀγνῆς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἀφοσίωσός των, τῆς καλῆς των διαγωγῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαιτουμένων προσόντων θέλουσι προσκτήσει καὶ τὸ δικαίωμα τῶν

προβιβασμοῦ εἰς ἀνώτερον βαθμῖον, ὡς ἀνωτάτην ἀμοιβὴν τῆς καλῆς ἀτομικῆς ὑπηρεσίας των ἐν τῷ στρατῷ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐκτιθέντος σκοποῦ, ἤτοι σχηματισμοῦ καλῶν ὑπαξιωματικῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν τὴν προσωρινὴν ἀφ᾽ εἰς λαμβανόντων, θέλετε σχηματίσει τάξιν ὑποψηφίων ὑπαξιωματικῶν ἐκ τῶν ὑφ' ὑμᾶς, τῶν διακρινομένων ἐπὶ νοημοσύνη, καλῇ διαγωγῇ, στρατιωτικῷ φρονήματι καὶ γνώσει γραμμάτων, εἰς τὴν πρακτικὴν καὶ θεωρητικὴν ἐκπαίδευσιν, τῶν ὁποίων θέλετε καταβάλει μεγίστην ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐπιμέλειαν. Τὸ ὑπουργεῖον δὲ εἶναι διατεθειμένον νὰ χορηγήσῃ ὑμῖν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα καὶ τὰς εὐκολίας ὅπως τὸ μέτρον τοῦτο φέρῃ αἴσιον ἀποτελεσμα. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο σκοποῦμεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν σύστασιν ἀνωτέρας κεντρικῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν σχολῆς πρὸς ἐκτενεστέραν ἐκπαίδευσιν ἐκείνων, οἵτινες ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρων των προσόντων ἤθελον θεωρηθῆ κατάλληλοι δι' ἀνωτέραν προαγωγὴν.

Ἀθήνησι, τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 14481.

Περὶ κεφαλαίων πρὸς μίσθωσιν ἀντικαταστατῶν.

Διὰ τῆς παρούσης ἀπαγορεύομεν τοῦ νὰ γείνη τοῦ λοιποῦ χρήσεως, μέχρι νεωτέρας διαταγῆς μας, τῶν ἐν τοῖς Ταμείοις αὐτῶν παρακατατιθεμένων κεφαλαίων, προσερχομένων ἐκ τῶν καθυστερούντων κληρῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν, μέχρι τοῦ 1858 συμπεριλαμβανομένου, πρὸς ἐκμίσθωσιν ἀντικαταστατῶν.

Ἀθήνησι, τῆ 29 Σεπτεμβρίου 1859

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἐγκύκλ. ἀριθ. 14494.

Περὶ διανύσεως τοῦ χρόνου τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν Χωροφυλακίαν.

Σχετικῶς μὲ τὸν § Ε' τῆς ὑπ' ἀριθ. 12782 ἀπὸ 29 Αὐγούστου πρέχοντος ἔτους ἐγκυκλίου διαταγῆς μας, ὡς προσκλιού-

μεν νὰ κοινοποιήσῃτε εἰς ἅπαντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ἄνδρας καὶ ἰδίως εἰς τοὺς ἀφυπηρετοῦντας καὶ μεταβαίνοντας εἴτε εἰς ἐφεδρείαν, εἴτε εἰς τριετὴ ὑποχρέωσιν ἀνακλήσεως εἰς τὰ ὅπλα ἐν ἀνάγκῃ, κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ περὶ νέας στρατιωτικῆς θητείας Νόμου, ὅτι ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ κατατάττωνται εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ὅσοι κέκτηνται τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων, ἵνα διανύσωσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Σώματος τούτου τὴν τριετὴ ὑποχρέωσιν των κατὰ τὸν μνησθέντα Νόμον, ὅτε εἶνε ἐλεύθεροι, ἐὰν δὲν θέλωσι ν' ἀνακαταταχθῶσι, νὰ λάβωσι τὴν ὀριστικὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀφ᾽ εἰς των.

Ἀθήνησι, τῆ 29 Σεπτεμβρίου 1859.

Ὁ Ὑπουργός
Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Β. Διάταγμα ἀριθ. 14896.

Περὶ κατατάξεων μαθητῶν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολήν.

Ο Θ Ω Ν κλπ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπασισαμεν καὶ διατάττομεν.

Κατατάσσονται ὡς μαθηταὶ εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν οἱ ἐξῆς εὐδοκίμησαντες εἰς τὰς, πρὸς εἰσαγωγὴν ἐν τῇ Σχολῇ, νενομισμένας ἐξετάσεις

Εἰς τὴν 2 Κλάσιν.

Δημήτριος Καίρης	μὲ δίδακτρα δραχμῶν	4000.
Πανουργιάς Πανουργιά	}	μὲ δίδακτρα δραχμῶν 750.
Βασίλειος Δροσινού		
Ἀριστόβουλος Μάνεσης	}	μὲ δίδακτρα δραχμῶν 500.
Κωνσταντῖνος Σαπουντζάκης		
Πέτρος Λυκούδης		
Νικόλαος Λυσίπου		
Νικόλαος Ζορμπᾶς		
Κωνσταντῖνος Γαρδικιώτης	}	μὲ δίδακτρα δραχμῶν 250.
Νικόλαος Γιάνναρου		
Νικόλαος Μπόν		

Θεόδωρος Λυμπρίζης
 Νικόλαος Σχινᾶς
 Κωνσταντῖνος Ψαροδήμος
 Κωνσταντῖνος Τζιότζης

ὡς ὑπότροφοι.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ὡς ὑπότροφος τοῦ Ἰπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήνησι, τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1859.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. Βότσαρης.

Ἐγκύκλι. ἀριθ. 14777.

Περὶ προσαγωγῆς εἰς τὸ Πεζικὸν τοῦ Γαλλικοῦ τῶν ἀσκήσεων συστήματος.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς τὸ Πεζικὸν παρεισαγωγῆς συστήματος ἀσκήσεως ἐκ τῶν τελειοτέρων, ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν περὶ τούτου γνώμην εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπ' αὐτῇ τούτῳ συγκροτηθείσης, διατάσσομεν τὴν προσωρινῶς καὶ ἐπὶ δοκιμασία εἰς τὸ Πεζικὸν παρεισαγωγήν τοῦ Γαλλικοῦ τῶν ἀσκήσεων συστήματος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν οὖν τοῦτον, καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς, διατάξαμεν ἤδη τὴν μετάφρασιν τοῦ κατὰ τὸ 1845 ἐν Γαλλίᾳ ἐκδοθέντος κανονισμοῦ ἀσκήσεων τῶν Ταγματῶν τῶν Ἀκροβολιστῶν Bataillons des chasseurs à pied προστιθεμένου εἰς αὐτὸν τοῦ περιέχοντος τὰς ἀσκήσεις πλειόνων ταγματῶν συμπαρατεταγμένων Ἰ' μέρους τοῦ ἐπίσης Γαλλικοῦ κανονισμοῦ τῶν ἀσκήσεων τοῦ ἔτους 1834 μεθ' ὧν τῶν ἐν Γαλλίᾳ μέχρι τοῦδε ἐπενεχθεισῶν, ἢ ἐν τούτῳ ἐπενεχθησομένων τροποποιήσεων.

Κατὰ τὴν γνώμην ἐπίσης τῆς ἐπιτροπῆς διατάξαμεν ὅπως κατὰ τὴν μετάφρασιν τῶν προμνησθέντων κανονισμῶν ἐπενεχθῶσι μόναι ἀποκλειστικῶς αἱ ἐφεξῆς τροποποιήσεις.

α) Ἡ εἰς δύο οὐλαμοὺς ὑποδιαιρέσις τοῦ λόχου, ἐξομοιονμένου οὕτω μετὰ τὴν Γαλλικὴν διλοχίαν, καθ' ὅσον καὶ ἡ ὀργανικὴ αὐτοῦ ἐμπόλεμος δύναμις δὲν εἶνε κατὰ πολὺ ἐλάττωσιν τῆς ἐμπολέμου δυνάμεως τῆς Γαλλικῆς διλοχίας.

(Ἀκολουθεῖ.)

